

Anar més enllà

Recés d'Advent 2021

Adaptació de les reflexions escrites per Paul Pace sj

Introducció i qüestions pràctiques	Dijous 25 de novembre
Sessió 1: Primera Setmana d'Advent	Dilluns 29 de novembre
Sessió 2: Segona Setmana d'Advent	Dilluns 6 de desembre
Sessió 3: Tercera Setmana d'Advent	Dilluns 13 de desembre
Sessió 4: Quarta Setmana d'Advent	Dilluns 20 de desembre
Conclusió	Dilluns 27 de desembre

[Introducció al recés *Anar més enllà*. Coneguem l'encíclica *Fratelli Tutti*](#)

[Sessió 1: *Anar més enllà*: de simples veïns a germans i germanes](#)

[Sessió 2: *Anar més enllà*: nosaltres mateixos cap als que pateixen](#)

[Sessió 3: *Anar més enllà*: les nostres fronteres i acollint l'estranger](#)

[Sessió 4: *Anar més enllà*: un viatge de pau entre religions](#)

[Conclusió: *Anar més enllà*: ser bressol pel món d'avui, i conclusió](#)

Introducció al Recés d'Advent 2021

Coneguem l'encíclica *Fratelli Tutti*

Benvinguts al Recés d'Advent d'enguany. Aquest any hem seguit enfrontant-nos a molts reptes a l'ombra de la pandèmia mundial. Afortunadament però, molts de nosaltres hem retornat a dies més lluminosos, i estem cridats a viure de nou una vida plena i a anar més enllà del nostre món aïllat.

El tema del nostre recés d'enguany és exactament aquest - *Anar més enllà* - i s'inspira en la carta encíclica *Fratelli Tutti* del papa Francesc, sobre la fraternitat i l'amistat social. Podeu llegir l'encíclica a través de l'enllaç que apareix al final de cada sessió.

Altres paraules relacionades amb la *fraternitat* són *companys, amics i condeixebles*, paraules que són centrals en el missatge cristià, sobretot per Nadal. Les setmanes d'Advent són una crida a una reflexió més profunda sobre la vida de Jesús quan va passar més enllà del seu món al nostre, com a company i amic. L'Advent és un temps per ajudar a preparar-nos per acollir Jesús, el nostre Salvador, Déu fet home a Betlem.

A l'encíclica *Fratelli Tutti* (FT) el papa Francesc s'inspira en l'exemple de sant Francesc d'Assís, la vida del qual consistia a caminar "al costat dels pobres, dels abandonats, dels malalts, dels descartats, dels últims" (FT 2). Els més vulnerables han d'estar al centre, i el papa Francesc s'admira de com Francesc d'Assís manifesta un "cor sense fronteres, capaç de superar les distàncies d'origen, de nacionalitat, de color o de religió" (FT 3), obert als estrangers.

El papa Francesc ens convida a fer el mateix: sortir més enllà dels nostres espais habituals, imaginar un món on tots siguem germans i germanes, fins i tot amics, i comprometre'ns a ser més propers.

Potser molts de nosaltres sentim que ho hem provat sovint i que el món no ha millorat. Més aviat sembla que ha empitjorat una mica més, i que els líders que escollim ens animen a pensar només en nosaltres mateixos i en el nostre país, en aquells que són exactament igual a nosaltres. Feliçment, professem i lloem la igualtat com una de les conquestes més grans dels nostres temps, però hem d'admetre que vivim en un món cada vegada més desigual, en tots els sentits: els rics esdevenen més rics i tenen millor accés als serveis de salut, mentre que s'espera que els pobres romanguin resignats a la seva mala sort. La migració és una carta màgica cínicament utilitzada per guanyar vots, de manera que tanquem els ulls davant les atrocitats comeses amb la finalitat de permetre'ns conservar el nostre estatus privilegiat: tanquem no només les nostres fronteres sinó també els nostres cors.

Els canvis necessaris són tan grans que sembla raonable renunciar-hi i viure el millor possible dins del nostre petit món. Tanmateix, l'Advent ens promet un

Salvador, que en passar del seu món al nostre, ens mostra que això no és tan difícil d'aconseguir. Jesús no és un personatge màgic que redreçarà el món sense exigir res; Ell és el veritable salvador que, en compartir la nostra condició humana, ens inspira i ens capacita per treballar per un món millor.

Durant aquestes setmanes d'Advent, analitzarem alguns dels temes i reflexions que es troben a *Fratelli Tutti* com a guia per a viure l'Advent més plenament. A l'escriure aquesta encíclica, el papa Francesc "espera que davant els intents actuals d'eliminar o ignorar els altres, puguem ser capaços de respondre amb una nova visió de la fraternitat i de l'amistat social que no es limiti a paraules" (FT 6).

Les nombroses persones que ens trobarem durant aquestes setmanes d'Advent - Joan Baptista, Maria, els Pastors, els Savis o Reis, etc.-, van ser convidades a anar més enllà d'ells mateixos, a obrir un camí nou i abraçar una nova visió. La seva obertura a reconèixer els signes i acceptar aquesta invitació, va permetre que el Regne de Déu vingués a nosaltres a través de la persona de Jesús. Preguem aquest Advent perquè també nosaltres puguem veure els signes i escoltem la crida de Déu per a una major realització de la Paraula feta carn en la nostra pròpia vida, en el nostre món per a tots els nostres germans i germanes.

Qüestions pràctiques

Comencem amb alguns consells pràctics que us poden ajudar si no heu fet abans cap recés com aquest, o us serviran de recordatori si ho heu fet. Potser us anirà bé tenir en compte aquestes preguntes: *com, on, quan i què*. En primer lloc, ens agradaria cridar l'atenció sobre l'enllaç a l'encíclica *Fratelli Tutti* que apareix al final de cada sessió. Al llarg del nostre recés d'Advent farem referència a l'encíclica i la citarem. Si us plau, no dubteu a explorar el document més enllà del que us proposem, per a més aclariments o reflexions.

La pregunta centrada en el *com* és quant de temps creus que pots dedicar a cada sessió del recés. És bo decidir-ho amb antelació i intentar mantenir-ho. No et rendeixis massa aviat si l'oració et sembla una mica avorrida, i no continuïs massa més temps si et sembla que va bé.

El material presentat en cadascuna d'aquestes sessions té una durada d'uns 20-25 minuts. Només has de triar una estona que puguis encaixar còmodament a la teva rutina. Pensa a dedicar uns minuts a preparar-te i dedica-hi després una estona més, anotant per escrit, amb imatges o de la manera que vulguis, quins han estat els punts clau d'invitació o de resistència per a tu. Siguin quines siguin les teves respostes i reaccions, fes una nota breu, ja que pot sorgir un patró que et resulti una guia útil quan miris enrere.

Sota els encapçalaments *on* i *quan*, potser t'agradaria pensar quina hora del dia és millor per a pregar: el matí, el vespre o fent una pausa al mig del dia? Això

també pot suggerir una altra pregunta: on et serà més fàcil de pregar i reflexionar d'aquesta manera?

Finalment, sota l'encapçalament *què*, pregunta't per a quin motiu fas aquest recés. Quins són els dons i les gràcies que esperes rebre de Déu durant aquest temps de pregària? Assegura't de començar l'oració demanant-los a Déu i intenta estar obert/a a qualsevol altra gràcia que Déu et vulgui donar. Moltes vegades no sabem què és el que necessitem realment!

Quan hakis dedicat una estona a considerar aquestes preguntes, estaràs preparat/da per començar aquest temps de pregària, per reflexionar sobre com "*anar més enllà*". Abans de començar, pren-te un moment per a prendre consciència de la mirada d'amor de Déu sobre tu. Pren consciència també de totes aquelles altres persones d'arreu del món que estan resant en aquest recés al costat teu, i fes-te conscient que formes part d'aquesta comunitat mundial de pregària.

Sessió 1: Anar més enllà, de simples veïns a germans i germanes

Relaxació

Comença prestant atenció a la respiració, sense canviar el ritme... Observa la teva respiració... el ritme... la profunditat... la sensació de l'aire que entra i surt de la boca o del nas...

Fes tres respiracions més profundes...

Prepara't per escoltar la lectura del profeta Isaïes...

Escriptura

Isaïes 11:1-9

*“Un rebrot naixerà de la soca de Jessè,
brotarà un plançó de les seves arrels.
L'Esperit del Senyor reposarà damunt d'ell:
esperit de saviesa i d'enteniment,
esperit de consell i de fortalesa,
esperit de coneixement i de reverència pel Senyor;
esperit que li inspiri com reverenciar-lo.
No jutjarà per les aparences ni decidirà pel que senti a dir;
farà justícia als desvalguts, sentenciarà amb rectitud a favor dels pobres.
La seva paraula serà un flagell en el país,
una sentència que farà morir el malvat.
S'armarà de justícia, se cenyirà de fidelitat.
El llop conviurà amb l'anyell, la pantera jaurà amb el cabrit;
menjaran junts el vedell i el lleó, i un nen petit els guiarà.
La vaca i l'óssa pasturaran juntes, jauran plegades les seves cries.
El lleó menjarà palla com el bou,
l'infant de llet jugarà vora el cau de l'escurçó,
el nen ficarà la mà a l'amagatall de la serp.
Ningú no serà dolent ni farà mal en tota la muntanya santa,
perquè el país serà ple del coneixement del Senyor,
com l'aigua cobreix la conca del mar.”*

Reflexiona

De simples veïns a germans i germanes

En aquests primers dies d'Advent, la litúrgia ens recorda les profecies sobre el Messies i el seu temps. Serà un temps que reunirà tots els pobles de la terra al

voltant d'una mateixa taula, on fins i tot els animals que solen ser hostils podran viure en harmonia. Després d'escoltar el relat d'Isaïes sobre el Regne de Pau, en la primera de les nostres reflexions sobre *Fratelli Tutti* (FT) plantejem-nos com poder viure en aquesta mateixa harmonia com a germans i germanes.

Benet XVI ens diu: “a mesura que la societat es globalitza cada cop més, esdevenim veïns però arribem a sentir-nos germans?”. Aquestes sàvies paraules de la seva encíclica sobre l'amor i la veritat encara sonen molt certes, i aquesta paradoxa és la que va impulsar el papa Francesc a escriure la seva pròpia encíclica sobre la fraternitat universal.

Inspirat una vegada més pel sant d'Assís, el papa Francesc ens convida a una vida "marcada per la fragància de l'Evangeli... Amb la seva manera senzilla i directa, sant Francesc expressa l'essència d'una obertura fraternal que ens permeti reconèixer, apreciar i estimar cada persona, independentment de la proximitat física, independentment del lloc on hagi nascut o visqui" (FT 1).

Malauradament, al nostre món aquest ideal de pertànyer a una única família humana s'esvaeix. Al contrari, mentre la igualtat es consagra en documents solemnes que pretenen modelar les nostres relacions, a la pràctica se'ns anima a fixar-nos en les nostres diferències més que no pas en allò que compartim. Pels nostres polítics la millor manera d'aconseguir el poder no és proposar un projecte d'àmplia visió i de fraternitat, sinó convidar-nos cínicament a una vida d'aïllament, darrere d'alts murs que allunyin els altres, “pensant que som totpoderosos, mentre ens equivoquem per no adonar-nos que tots estem embarcats en el mateix vaixell” (FT 30).

No obstant això, tal com ens diu la nostra lectura d'avui, estem convidats a crear un món on *“el llop conviurà amb l'anyell, la pantera jaurà amb el cabrit; menjaran junts el vedell i el lleó, i un nen petit els guiarà... No faran malbé ni destruiran tota la meva muntanya santa; perquè la terra estarà plena del coneixement del Senyor.”*

“L'aïllament i el replegar-se sobre els propis interessos no són mai la manera de restablir l'esperança i de renovar-se. Aïllament - no; apropament - sí. Xoc cultural - no; cultura de la trobada - sí”. (FT 30).

Parla amb Déu

- Mentre llegies l'anunci del Regne de Pau, hi ha hagut alguna frase, o un parell d'animals en particular que t'hagin impressionat? Queda't amb aquesta imatge i parla amb Déu sobre què significa per a tu i les teves idees sobre la pau...

- Què sorgeix en tu quan compares l'actual família humana amb el Regne anunciat de pau? Anhel de ser millor? Una tristesa per com estan anant les coses? O potser un sentiment d'esperança i de joia per l'experiència del que trobes al teu voltant? Seu amb el Senyor, i manifesta-li el que sents sobre tot això...
- Potser t'agradaria passar aquests darrers moments parlant amb Déu *com un amic parla amb un altre* sobre les teves esperances per aquesta harmonia humana. Observa si Déu desperta dins teu una possible acció o resposta per ajudar a fer realitat aquesta esperança...

Pregària

Una pregària cristiana ecumènica

Oh Déu, Trinitat d'amor,
vessa sobre nosaltres un torrent d'amor fratern
des de la profunda comunió de la teva vida divina.
Concedeix-nos l'amor que es manifesta en l'actuació de Jesús
a la seva família de Natzaret,
i en la comunitat cristiana primitiva.

Fes que els cristians vivim l'Evangeli,
descobrint Crist en cada ésser humà,
reconeixent-lo crucificat
en els patiments dels més abandonats
i oblidats del nostre món,
i ressuscitat en cada germà o germana
que inicia un nou començament.

Vine, Esperit Sant, mostra'ns la teva bellesa,
que es reflecteix en cada poble de la terra,
perquè puguem descobrir de nou
que tots som importants i tots som necessaris,
diferents cares de la mateixa humanitat
que Déu tant estima. Amén.

Assís, al sepulcre de Sant Francesc, el 3 d'octubre del 2020, vigília de la Festa del Sant

Per a una reflexió més detallada, utilitzeu el següent enllaç per accedir a l'encíclica completa *Fratelli Tutti*, del papa Francesc: [cliqueu aquí](#).

Sessió 2: Anar més enllà de nosaltres mateixos cap als que pateixen

Relaxació

Recorda qualsevol preocupació que hagi tingut recentment... mentre expires, comparteix els teus neguits amb Déu...

Posa'ls a les seves mans... cada vegada que inspiris, respira l'amor de Déu per tu... deixa que t'ompli el cos...

Fes tres respiracions més profundes...

Prepara't per escoltar la lectura del profeta Isaïes...

Escriptura

Isaïes 40,3-5

Escolteu una veu que crida:

*«Obriu en el desert
un camí al Senyor,
aplaneu en l'estepa
una ruta per al nostre Déu.
S'alçaran les fondalades,
s'abaixaran les muntanyes i els turons,
el terreny escabros serà una plana,
i la serralada, una ampla vall.
Llavors apareixerà
la glòria del Senyor,
i tothom veurà alhora
que el Senyor mateix ha parlat.»*

Reflexiona

Joan Baptista, a qui trobem durant aquestes setmanes d'Advent, era una figura profètica. Un profeta és algú que diu la veritat i ens desafia a sortir de la nostra manera habitual de veure i de fer les coses.

El missatge de Joan resultava incòmode per a molts en aquell moment i potser encara ho és avui en dia. Ens crida a anar més enllà de nosaltres mateixos cap a un lloc de comunitat on hi hagi justícia i cura per a tots els nostres germans i germanes que pateixen, i quan ho fem, *"aleshores la glòria del Senyor es revelarà i tots els homes junts la veuran"*.

D'acord amb aquesta qüestió de tenir cura dels que pateixen, el papa Francesc a *Fratelli Tutti* (capítol 2) utilitza la vigorosa paràbola del Bon Samarità (Lc 10,25-37). Aquesta paràbola tracta d'un problema que ja trobem a les primeres pàgines de la Bíblia. Déu li pregunta a Caín: "On és el teu germà Abel?". La resposta de Caín és una que nosaltres mateixos donem massa sovint: "Sóc jo el guardià del meu germà?" (Gn 4,1-16). Busquem respostes que justifiquin la nostra inacció i indiferència davant l'immens patiment que ens envolta. Una manera de fer-ho és formar grups tancats on només cuidem els que són com nosaltres, exclouent tots els demés. No obstant això, escoltant el missatge de Joan Baptista, estem cridats a fer que "el terreny irregular esdevingui pla, i els llocs aspres una plana".

A la paràbola del bon samarità "només una persona es va aturar, es va acostar a l'home i el va cuidar personalment, fins i tot gastant els seus propis diners per cobrir les seves necessitats". També li va donar una cosa a la qual, en el nostre món frenètic, ens aferrem amb força: li va donar el seu temps. Segurament tenia plans per aquell dia, les seves pròpies necessitats, compromisos i desitjos. Malgrat això, va ser capaç de deixar-ho tot de banda quan es va trobar amb algú que ho necessitava. Sense ni tan sols conèixer l'home ferit, el va veure com mereixedor del seu temps i atenció. (FT 63).

El papa Francesc aplica aquesta paràbola no només a les relacions entre individus, sinó també a la manera com organitzem la nostra societat: les nostres societats inclouen o exclouen? Si vivim com a veritables veïns, les nostres societats sabran identificar-se amb les vulnerabilitats que hi ha sempre entremig, aixecant i rehabilitant els caiguts pel bé comú. Al mateix temps, la paràbola ens adverteix sobre l'actitud d'aquells que només pensen en ells mateixos i no aconsegueixen assumir les inevitables responsabilitats de la vida tal com és. (FT 67).

El papa Francesc insisteix que "la decisió d'incloure o excloure els ferits ajaguts al costat de la carretera pot servir com a criteri per jutjar qualsevol projecte econòmic, polític, social i religiós". Cada dia hem de decidir si som bons samaritans o simplement espectadors indiferents. (FT 69).

Durant l'Advent ens preparem per la vinguda del veritable bon samarità, Jesucrist, que s'apiada de la nostra situació i ve a recollir-nos i curar-nos. A continuació ens diu: "aneu i feu el mateix". (Lc 10,37).

Parla amb Déu

- Quan comencis a parlar amb Déu, fes-te present a la vida de Crist... un nadó nascut en un pessebre senzill, nascut enmig d'un món que pateix... una vida

viscuda al servei dels que pateixen, abans de patir Ell mateix per nosaltres en una creu. Estigues una estona assegut/da amb Jesús, que ha experimentat les profunditats del sofriment...

- Qui està patint avui? Parla amb Déu sobre ells...
- Abans d'acabar, potser vulguis demanar a Déu una idea clara de com podries ajudar als que pateixen al teu voltant... adonant-te on et sents mogut a actuar...

Pregària

Una pregària cristiana ecumènica

Oh Déu, Trinitat d'amor,
vessa sobre nosaltres un torrent d'amor fratern
des de la profunda comunió de la teva vida divina.
Concedeix-nos l'amor que es manifesta en l'actuació de Jesús
a la seva família de Natzaret,
i en la comunitat cristiana primitiva.

Fes que els cristians vivim l'Evangelí,
descobrint Crist en cada ésser humà,
reconeixent-lo crucificat
en els patiments dels més abandonats
i oblidats del nostre món,
i ressuscitat en cada germà o germana
que inicia un nou començament.

Vine, Esperit Sant, mostra'ns la teva bellesa,
que es reflecteix en cada poble de la terra,
perquè puguem descobrir de nou
que tots som importants i tots som necessaris,
diferents cares de la mateixa humanitat
que Déu tant estima. Amén.

Assís, al sepulcre de Sant Francesc, el 3 d'octubre del 2020, vigília de la festa del Sant

Per a una reflexió més detallada, utilitzeu el següent enllaç per accedir a l'encíclica completa *Fratelli Tutti*, del papa Francesc: [cliqueu aquí](#).

Sessió 3: Anar més enllà de les nostres fronteres, donant la benvinguda al desconegut

Relaxació

Observa el que et passa pel cap...

Que cada pensament que tinguis s'allunyi suaument...

Adona't de com et sents en aquest moment...

Pots posar un nom al teu sentiment?...

Pots localitzar en quin lloc del teu cos estàs sentint això?...

Adona't de com es troba el teu cos avui... relaxat o tens... fred o calent... cansat o ben despert... com està el teu cos?... sigui com sigui, deixa que Déu et miri amb amor i et doni la benvinguda a aquest temps d'estar junts... Prepara't ara per escoltar la lectura de l'evangeli de Mateu...

Lectura

Mt 2,13-15

“Quan els savis se n'hagueren anat, un àngel del Senyor es va aparèixer en somnis a Josep i li digué:

-Lleva't, pren el nen i la seva mare, fuig cap a Egipte i queda-t'hi fins que jo t'ho digui, perquè Herodes buscarà l'infant per matar-lo.

Josep es llevà, prengué de nit el nen i la seva mare, se'n va anar cap a Egipte i s'hi quedà fins a la mort d'Herodes. Així es va complir allò que el Senyor havia anunciat pel profeta: d'Egipte he cridat el meu fill.”

Reflexiona

El dia de Nadal celebrem que Jesús va néixer lluny del seu poble, entre gent que no coneixia; ni tan sols hi havia lloc per a ell a la fonda. Mentre reflexionem sobre la lectura de sant Mateu, llegim que poc després del seu naixement, Jesús va haver de fugir per salvar la vida amb Maria i Josep, i va viure els anys d'infantesa en un país estranger, parlant una llengua que no era la seva, enmig de gent que professava una religió diferent.

La reflexió d'aquesta setmana, en considerar la fugida de la Sagrada Família, ens convida a anar més enllà de les nostres fronteres i acollir l'estranger. Mentre continuem reflexionant sobre el missatge de *Fratelli Tutti*, se'ns recorda que vivim

en un món on el tema de la migració es presenta com un tema cabdal de la política. Molts líders professen que la solució a la migració rau simplement en mantenir els migrants fora, a qualsevol preu. No és estrany que el problema s'agreugi, a mesura que el món es torna més fred i disposat a prendre mesures que consideraria totalment inacceptables en altres àmbits.

En una de les seves frases més famoses, el papa va anomenar això "la globalització de la indiferència". No ens ha de sorprendre que el tema de la immigració i l'acollida dels refugiats tingui un lloc destacat en la invitació de *Fratelli Tutti* a fer un pas més enllà. Durant aquest temps d'Advent, quan veiem les nombroses imatges dels immigrants i escoltem les informacions dels mitjans de comunicació sobre la seva situació, ens plantejem alguna vegada les similituds amb Jesús, Maria i Josep, tal com l'àngel li va dir a Josep: "*aixeca't, pren el nen i la seva mare i fuig a Egipte?*".

A *Fratelli Tutti*, el papa Francesc ens diu que ens hem d'esforçar per tractar els migrants i els refugiats amb amor i compassió. "La nostra resposta a l'arribada de persones immigrants es pot resumir en quatre paraules: acollir, protegir, promoure i integrar." (FT 129). I continua, "ningú negarà mai obertament que [els immigrants i els refugiats] són éssers humans, però a la pràctica, amb les nostres decisions i la manera com els tractem, podem evidenciar que els considerem menys dignes, menys importants, menys humans". Per als cristians, aquesta manera de pensar i actuar és inacceptable. (FT 39).

En aquestes setmanes d'Advent preguem: "*Veniu Senyor Jesús, obriu els nostres cors perquè no siguem indiferents a les necessitats dels nostres germans i germanes, però amb molt d'amor ens esforcem a sortir de les nostres zones de confort per acollir, protegir, promoure i integrar-nos amb ells.*"

Parla amb Déu

- Què t'ha impactat durant aquest temps de reflexió? Potser una imatge particular d'algun refugiat. O potser pots representar l'escena de la Sagrada Família amb la teva imaginació... el que vestien... la manera com es movien i viatjaven... els seus gestos i emocions. Reflexiona sobre aquestes coses en la presència de Déu.
- Què et commou quan penses a donar un pas més enllà per ajudar a un desconegut? Això potser sigui una cosa amb la qual no hi estàs familiaritzat, o quelcom que estàs intentant fer en aquest moment... Parla amb Déu de com et trobes.

- En aquests moments finals, potser desitjaries donar gràcies a Déu per tots els forasters que han entrat a la teva vida. Demana a Déu que et reveli algú a qui li agradaria que t'acostessis avui...

Pregària

Una pregària cristiana ecumènica

Oh Déu, Trinitat d'amor,
vessa sobre nosaltres un torrent d'amor fratern
des de la profunda comunió de la teva vida divina
Concedeix-nos l'amor que es manifesta en l'actuació de Jesús
a la seva família de Natzaret,
i en la comunitat cristiana primitiva.

Fes que els cristians vivim l'Evangelí,
descobrint Crist en cada ésser humà,
reconeixent-lo crucificat
en els patiments dels més abandonats
i oblidats del nostre món,
i ressuscitat en cada germà o germana
que inicia un nou començament.

Vine, Esperit Sant, mostra'ns la teva bellesa,
que es reflecteix en cada poble de la terra,
perquè puguem descobrir de nou
que tots som importants i tots som necessaris,
diferents cares de la mateixa humanitat
que Déu tant estima. Amén.

Assís, al sepulcre de Sant Francesc, el 3 d'octubre del 2020, vigília de la festa del Sant

Per a una reflexió més detallada, utilitzeu el següent enllaç per accedir a l'encíclica completa *Fratelli Tutti*, del papa Francesc: [cliqueu aquí](#).

Sessió 4: Anar més enllà, un viatge de pau entre religions

Relaxació

Comença centrant l'atenció en la respiració, sense modificar el ritme... Observa la teva respiració cap endins... i cap enfora... el ritme... la profunditat... la sensació de l'aire quan entra i quan surt de la boca o del nas...

Fes tres respiracions més profundes...

Prepara't ara per escoltar la lectura de l'evangeli de Lluc...

Lectura

Lluc 2, 8-14

“A la mateixa contrada hi havia uns pastors que vivien al ras i de nit es rellevaven per guardar el seu ramat. Un àngel del Senyor se'ls va aparèixer i la glòria del Senyor els envoltà de llum. Ells es van espantar molt. Però l'àngel els digué:

-No tingueu por. Us anuncio una bona nova que portarà a tot el poble una gran alegria: avui, a la ciutat de David, us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor. Això us servirà de senyal: trobareu un infant faixat amb bolquers i posat en una menjadora.

I de sobte s'uní a l'àngel un estol dels exèrcits celestials que lloava Déu cantant:

-Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que Ell estima.”

Reflexiona

Un pas més enllà: un viatge de pau entre religions

Mentre continuem el nostre viatge per l'Advent, *Fratelli Tutti* ens continua oferint molta saviesa i fins i tot algun repte. Escoltant aquesta bella lectura, recordem que la nit de Nadal els àngels van proclamar un missatge de bona nova als pastors i de pau a tots els homes de bona voluntat.

El que crida l'atenció d'aquesta lectura és que aquest missatge es va proclamar per a tothom, no només per als d'una religió determinada. Déu va triar els savis d'Orient per portar a Jerusalem la notícia que el rei dels jueus havia nascut. T'has plantejat mai com seria el món si totes les religions d'arreu s'ajuntessin i

treballessin pel reconeixement de la dignitat de cada persona? Quin impacte tan gran tindriem!

El papa Francesc ens diu que, en última instància, el fonament real que tots siguem germans rau en la nostra creença que tots som fills del mateix Pare. “Un viatge de pau és possible entre religions. El seu punt de partida ha de ser la manera de veure les coses de Déu. Déu no mira amb els seus ulls, Déu mira amb el seu cor, i l'amor de Déu és el mateix per a tothom, independentment de la religió. Encara que siguin ateus, el seu amor és el mateix”. (FT 281).

D'això se'n dedueix "que els creients hem de trobar ocasions per parlar entre nosaltres i actuar junts pel bé comú i la promoció dels pobres". (FT 282). Podrem trobar ocasions per a treballar junts en la nostra vida durant aquestes setmanes d'Advent?

Això no té res a veure amb diluir o amagar les nostres conviccions més profundes, quan ens trobem amb altres que pensen de manera diferent. Només podem arribar als altres quan estem segurs de la nostra identitat i de les nostres creences.

El papa Francesc ens diu que les nostres vides sovint ens posen en contacte amb persones de diferents religions. Però els cristians som molt conscients que «si la música de l'Evangeli deixa de ressonar en l'interior del nostre ésser, perdem l'alegria que neix de la compassió, l'amor tendre que neix de la confiança, la capacitat de reconciliació que té la seva font en la nostra convicció de que hem estat perdonats i enviats” (FT 277).

No deixem d'escoltar la música de l'Evangeli mentre ens preparem pel Nadal. Intentem fer una passa més enllà i participem en alguna trobada de fraternitat, d'amistat en aquests dies de Nadal. Potser ens sorprendrà el molt que tenim tots en comú! Recordem les paraules de l'àngel *“No tingueu por! Perquè us porto una bona nova que serà una gran alegria per a tot el poble”*.

Parla amb Déu

- Pren-te un moment per reflexionar sobre la teva pròpia resposta a persones d'altres religions o a aquells que pensen de manera diferent. Què t'ha provocat o com t'ha emocionat la sessió d'avui?
- *“No tingueu por, us porto una bona nova de gran alegria per a tot el poble”*. Ets conscient de la bona nova i de la gran alegria que dona el compartir amb els

altres? Potser vulguis demanar a Déu un sentit renovat d'aquesta alegria a la teva vida d'avui...

- Com podries sentir la crida a compartir la "música de l'Evangelí" aquest Nadal i més enllà? Abans d'acabar, potser desitges demanar a l'Esperit Sant que t'obri els ulls per descobrir una nova crida a actuar d'aquesta manera...

Pregària

Una pregària cristiana ecumènica

Oh Déu, Trinitat d'amor,
vessa sobre nosaltres un torrent d'amor fratern
des de la profunda comunió de la teva vida divina.
Concedeix-nos l'amor que es manifesta en l'actuació de Jesús
a la seva família de Natzaret,
i en la comunitat cristiana primitiva.

Fes que els cristians vivim l'Evangelí,
descobrint Crist en cada ésser humà,
reconeixent-lo crucificat
en els patiments dels més abandonats
i oblidats del nostre món,
i ressuscitat en cada germà o germana
que inicia un nou començament.

Vine, Esperit Sant, mostra'ns la teva bellesa,
que es reflecteix en cada poble de la terra,
perquè puguem descobrir de nou
que tots som importants i tots som necessaris,
diferents cares de la mateixa humanitat
que Déu tant estima. Amén.

Assís, al sepulcre de Sant Francesc, el 3 d'octubre del 2020, vigília de la festa del Sant

Per a una reflexió més detallada, utilitzeu el següent enllaç per accedir a l'encíclica completa *Fratelli Tutti*, del papa Francesc: [cliqueu aquí](#).

Conclusió: Anar més enllà, del pessebre al món desordenat d'avui

Començarem la sessió amb una lectura de l'Evangelí de Lluc.

Lectura

Lluc 2,15-20

“Quan els àngels els deixaren i se'n tornaren cap al cel, els pastors deien entre ells:

--Arribem-nos a Betlem a veure això que ha passat i que el Senyor ens ha fet saber.

Hi anaren, doncs de pressa, i trobaren Maria i Josep amb el nen posat a la menjadora. En veure-ho, van contar el que els havien anunciat d'aquell infant. Tothom qui ho sentia quedava meravellat del que deien els pastors.

Maria guardava tot això en el seu cor i ho meditava. Després, els pastors se'n tornaren, glorificant Déu i lloant-lo pel que havien vist i sentit: tot ho van trobar tal com els ho havien anunciat.”

Reflexiona

"Arribem-nos a Betlem a veure això que ha passat". Quina millor manera de pregar que dedicar una estona a contemplar l'escena del naixement de Jesús i anar a Betlem? Pren la imatge d'una postal de Nadal, o passa una estona davant del pessebre que tens a casa o a la teva Església, o busca un pessebre a Internet. Com és per a tu "anar ara a Betlem?".

Què em crida més l'atenció quan miro l'escena del pessebre? Per damunt de totes les persones, Jesús acabat de néixer, semblant a qualsevol nounat, preciós, però tan petit, totalment dependent dels demés.

Maria, la seva mare, com qualsevol altra mare que acaba de donar a llum, cansada però inimaginablement feliç.

Josep, meravellat pel que acaba de passar, tan feliç de fer allò que l'àngel li va ordenar.

Els pastors, gent senzilla, pobre, encara estaven embadalits per la visió dels àngels i per la notícia que acabaven d'escoltar.

Tothom en aquesta escena del pessebre va ser cridat a “anar més enllà” dels seus propis camins, del seu itinerari i de les seves maneres de pensar per a la major glòria de Déu. Com va ser possible tot això? Estaven oberts a la crida de l'amor i confiaven en Aquell que els guiava.

Entro en aquella pobra establia. Puc sentir la joia i l'amor, la pau profunda, la meravella... Però també la pobresa absoluta, la foscor, l'estranyesa, l'olor desagradable dels animals i la palla humida. A més, aquest Salvador, el que porta a terme les promeses de Déu, neix en una gran indigència, fora de la seva pròpia ciutat, ni tan sols en una casa o una fonda, sinó en una quadra d'animals. Com m'impacta tot això avui?

Recordem les paraules de l'àngel *“No tingueu por; perquè, mireu, us porto una bona nova d'una gran alegria per a tot el poble: avui us ha nascut a la ciutat de David un Salvador, que és el Messies, el Senyor.”*

Moltes parts del nostre món es troben en un veritable desgavell. El nostre món sovint s'assembla, sent i fa mala olor com l'estable de Betlem. Algunes parts de la meua vida també poden estar desarranjades...

Em quedo amb la paraula o la imatge que més em crida l'atenció, mentre em pregunto si el naixement de Jesús és per a mi una bona nova d'una gran alegria...

Reflexiono sobre el fet que m'ha estat donat un Salvador, un que compensa les meves mancances i les del món.

En concloure les nostres reflexions sobre *Fratelli Tutti* recordem que després de la seva trobada a l'establia de Betlem *“els pastors van tornar, glorificant i lloant Déu per tot el que havien sentit i vist, tal com els havia estat dit”*. Els pastors feren un pas més enllà del pessebre de Betlem cap al món desgavellat d'avui. També nosaltres estem cridats a fer el mateix, apropant-nos en fraternitat i solidaritat social a tots els nostres germans i germanes que ens trobem quan tornem pel camí.

El papa Francesc ens convida a recordar que “els éssers humans estan fets de manera que no poden viure, desenvolupar-se ni trobar la seva realització sino en la donació sincera d'un mateix als altres. Ningú no pot experimentar la veritable

bellesa de la vida sense relacionar-se amb els altres, sense estimar autènticament als demés.” (FT 87).

“L'amor també ens impulsa cap a la comunió universal. Ningú no pot madurar ni arribar a la seva plenitud retirant-se dels altres. Per la seva naturalesa, l'amor demana créixer en l'obertura i la capacitat d'acceptar els altres”. (FT 95).

Conclusió

Durant aquestes setmanes d'Advent hem estat convidats a escoltar les paraules del papa Francesc, mentre ens anima a caminar "al costat dels pobres, dels abandonats, dels malalts, dels descartats, dels últims". Ens ha encoratjat a “anar més enllà” de nosaltres mateixos, i seguint l'exemple de sant Francesc d'Assís, a tenir “un cor sense fronteres, capaç de superar les distàncies d'origen, de nacionalitat, de color o de religió, un cor obert als estrangers, obert a tots” (FT 3).

En aquest viatge ens han acompanyat moltes persones clau en la història de l'Advent. També elles foren cridades a sortir de les seves zones de confort i a “anar més enllà” d'elles mateixes per abraçar un nou camí, que finalment els va conduir a la humil establia, on el naixement d'un nen va portar la salvació per tot el món. Elles continuen caminant amb nosaltres ara, mentre obrim el nostre cor i obrim els braços amb amor als nostres germans i germanes.

Oh vine, Oh vine Emmanuel, tu que ets Déu amb nosaltres.

Per a una reflexió més detallada, utilitzeu el següent enllaç per accedir a l'encíclica completa *Fratelli Tutti*, del papa Francesc: [cliqueu aquí](#).